

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9C/9/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112217034
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2112217034.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: U.. O. D., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, J. proti žalovanému: U.. Z. Z., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpený: JUDr. Igor Ribár, advokát, Nám. Sv. Michala 11, Hlohovec, o zaplatenie 3.240 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 165,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 165,92 eur od 14.10.2012 do zaplatenia

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %

IV. Štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95 %.

V. Štát má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 5 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 27.08.2012, doručenu súdu dňa 28.08.2012, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.240 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 04.04.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá ústne kúpna zmluva, predmetom ktorej bol osobný automobil K. L. T. XY, L. farby, rok výroby XXXX, K. J ev. č. J. za dohodnutú cenu 3.000 eur formou postupných splátok, ktoré neboli presne dohodnuté, avšak posledná splátka mala byť uhradená do 31.05.2011. Žalobca si uvedené vozidlo prevzal v ten deň, avšak náhradné kľúče si ponechal žalovaný s tým, že mu ich odovzdá až po zaplatení poslednej splátky. Žalobca uhradil splátky v júli 2010 vo výške 1.000 eur, 29.09.2010 vo výške 500 eur, 8.11.2010 vo výške 500 eur, 15.01.2011 vo výške 500 eur, poistné na rok 2011 vo výške 170 eur, kúpil zimné pneumatiky vo výške 125 eur, diaľničnú známku vo výške 50 eur. V noci z 3.4 na 4.4.2011 bolo auto žalobcovi odcudzené spred domu žalovaným (mal náhradné kľúče, ktoré si ponechal) a po telefonickom upozornení žalobcom ohľadne odcudzenia vozidla, odobratie vozidla potvrdil s tým, že zvyšuje cenu na dvojnásobok a či je žalobca toľko ochotný zaplatiť do konca mája 2011. Žalobca túto cenu neakceptoval a žiadal ho, aby dodržal pôvodnú cenu, alebo aby mu vrátil peniaze. Auto po odcudzení schoval na neznámom mieste. V aute mal žalobca aj osobné veci v hodnote 200 eur, ktoré mu neboli vrátené. Z dokladov, ktoré mu zostali, má technický preukaz, asistenčnú kartu a doklady o poistení motorového vozidla. Odcudzené veci boli ďalekohľad, fotoaparát Olympus, ochranná prilba na stavbu, fľaša vodky na gratuláciu, švajčiarsky vojenský nôž, baterka, náhradné kľúče od rekreačnej chalupy a bytu, montážna sada, dvojmetrová vodováha a rôzne maličkosti v celkovej hodnote min. 200 eur. Z e-mailovej komunikácie jednoznačne vyplýva, že žalovaný

chce ešte doplatiť 3.500 eur a pokuty z omeškania. Žalobca vyzval žalovaného na vrátenie peňazí telefonicky i doporučeným listom naposledy dňa 15.06.2012, na výzvy nereagoval. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil. Žalobca ako dôkazy označil a predložil e-mailovú komunikáciu, výzva žalobcu, výdavkové pokladničné doklady, podací lístok, osvedčenie o evidencii, medzinárodnú automobilovú poisťovaciu kartu, kópia asistenčnej karty, kontrolný kupón diaľničnej známky, kópiu záručného listu fotoaparátu Olympus.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 05.11.2012 uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá ústna kúpna zmluva, ktorej predmetom bol osobný automobil K. L. T. XY, L. farby, rok výroby XXXX, VIN J., ev. č. J. za dohodnutú cenu 3.000 eur formou dohodnutých splátok. Zmluva ale bola uzatvorená s výslovným uvedením povinnosti žalobcu vydať predmet kúpy žalovanému na jeho výzvu v prípade nezaplatenia celej kúpnej ceny. Žalobca svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu v dohodnutých splátkach aj napriek upozorneniam neplnil a k dnešnému dňu nezaplatil kúpnu cenu v plnom rozsahu. Zo strany žalobcu teda došlo len k čiastočnej úhrade kúpnej ceny. Napriek opakujúcim sa výzvam o zaplatenie kúpnej ceny v plnej výške a upozorneniam na povinnosť žalobcu vrátiť predmet kúpy, žalobca si svoju povinnosť nesplnil. Keďže žalobca nereagoval na výzvy žalovaného, ten bol tak nútený predmet kúpy aj napriek nesúhlasu žalobcu odobrať žalobcovi, o ktorom postupe bol pre prípad neplnenia žalovaný žalobcom vopred upozornený. V odobratom automobile sa ale nachádzala len ochranná prilba na stavbu. Žalovaný upozornil žalobcu, že predmetné motorové vozidlo by bolo v rámci jeho podnikania používané pre účely autopožičovne a že jeho konaním je žalovaný ukrátený na zisku. K vráteniu kúpnej ceny zo strany žalovaného nedošlo aj z dôvodu, že žalobca počas používania vozidla toto opotrebil.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovaného a k pojednávaniu uviedol, že cena 5.000 eur je nezmyslom, za takú cenu by nekupoval 10 ročne ojazdené vozidlo z autopožičovne ničené anonymnými užívateľmi. Auto bolo v základnej najlacnejšej výbave bez metalízy, stav km nebol zaznamenaný, lebo žalovaný permanentne na všetkých svojich autách pretáča tachometre. O požičaní vozidla akože z požičovne nebolo ani reči. O tom svedčí fakt, že žalobca v hotovosti bez dokladov preplácal súčiastky, platil výmenu pneumatík a zaplatil poisťné a diaľničnú známku. Auto bolo odobraté pred termínom splatnosti Žalovaný mu spôsobil škodu aj na hnuiteľných veciach, ktoré sa v aute nachádzali a ktoré žalobcovi nevrátil. Pravdepodobne ho žalovaný potreboval na nejaký kšeft. Auto bolo vedené na súkromnú osobu, ale ako uvádza žalovaný využívané na podnikanie. Žalobca ako dôkazy označil a predložil výpis zo živnostenského registra.

4. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 21.03.2013 uviedol, že dohodnutá cena bola 3.000 eur, ktorá vyplývala z veku auta, opotrebenia, výbavy a spôsobu užívania auta v požičovni automobilov. Výška ceny nezodpovedala stavu vozidla, žalobca s ňou súhlasil preto, lebo žalovaný mu sľúbil bezplatný servis. Žalovaný tvrdí, že ústna zmluva bola dojednaná v septembri, čo je klamstvo, lebo 29.07.2010 vo štvrtok žalobca už auto mal a užíval. L. D. a I.. A. Z. pri dojednaní ceny a spôsobu splácania auta neboli. Pán D. začal na stavbe žalovaného pracovať až na jeseň roku 2010. V tomto období sa žalobca nerozvádza, je rozvedený od roku 2009, kúpa a prepis auta nemali nič spoločné s BSM, bolo to po rozvode. Žalobca nemal záujem kupovať auto na leasig, išlo mu o voľné splácanie, len s pevným termínom ukončenia splácania. Je nezmysel, že žalobca nechcel, aby sa auto zapísalo na meno žalobcu po splatení z titulu exekúcie. Dlhy vymáhané exekútorom vznikli počas BSM a boli uhradené predajom spoločne nadobudnutého bytu. Žalobcov osobný majetok - rekreačná chalupa, dve vinice, les, pasienky, role a pozemky ďaleko prevyšovali hodnotu záväzku a počas celej doby exekútor pohľadávku vo výške 6.000 eur sa nepokúsil vyrovnať predajom tohto majetku, ale až pri predaji bytu v BSM. Predajom v dražbe by za takéto auto bol príjem max. 800 - 1000 eur, čo by nepokrylo ani náklady exekútora. Letné pneumatiky za zimné menil žalobcovi žalovaný až koncom novembra 2010, samozrejme ich zaplatil žalobca, bloček mu nedal a tvrdil, že pôvodné letné musí zahodiť, lebo už boli ojazdené. Klame, keď tvrdí, že na aute boli v apríli 2011 letné pneumatiky, tie chcel žalobca kúpiť a prehodiť až koncom apríla. Žiadne sms žalovaný žalobcovi neposlal. Žalovaný stretol žalobcovho syna, ktorý tvrdil, že u neho maká len preto, aby nenapísal všetko na jeho nevlastnú sestru. Po ukradnutí vozidla mu žalobca písal sms a e-mail, tri krát bol osobne u žalovaného, tento neotváral. Žalobca má za to, že žalovaný mu auto ani nechcel predať, len si prílepiť k invalidnému dôchodku a keďže zmluva nebola písomná, po splatení chcel tak, ako to napísal v e-maily, cenu zvýšiť, vydierať žalobcu, resp. auto znova niekomu predať. Koncom júla 2010 keď sa dohodli na podmienkach predaja auta a auto žalobca prevzal, dal žalovanému sumu 1000 eur (potvrdenie o prevzatí peňazí bez dátumu) ako dvojnásobnú prvú splátku, lebo potreboval nutne peniaze. Žalobca ako dôkaz označil a predložil čestné prehlásenie U.. D. D., rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 17C/111/2009-55 zo dňa 30.04.2009.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.06.2013 uviedol, že je nepochybné, že žalovaný prenechal žalobcovi do užívania motorové vozidlo špecifikované v návrhu, za čo sa žalobca zaviazal platiť pravidelné mesačné splátky. Žalovaný v zmysle dohody so žalobcom mal previesť vlastníctvo na žalobcu až úplným splatením sumy 5.000 eur, ktorá mala predstavovať cenu vozidla. Žalovaný si tak so žalobcom ústne dohodli výhradu, že k prevodu vlastníctva dôjde až po zaplatení celej kúpnej ceny, pričom žalovaný upozornil žalobcu, že v prípade nezaplatenia celej kúpnej ceny mu odoberie vozidlo a bude požadovať náhradu za užívanie vozidla, nakoľko sa dohodli, že až do zaplatenia celej kúpnej ceny sa bude prihliadať na dané auto ako na predmet autopožičovne. Keďže žalobca si svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu 5.000 eur nespĺnil a motorové vozidlo užíval, uplatňuje si žalovaný vzájomný návrh na zaplatenie sumy 7.075,33 eur titulom náhrady za užívanie motorového vozidla.

6. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 9C/9/2012-215 zo dňa 02.03.2015 vylúčil podanie žalovaného zo dňa 10.06.2013, doručené súdu dňa 10.6.2013, týkajúce sa uplatnenej pohľadávky vo výške 7.075,33 eur na samostatné konanie.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.06.2013 uviedol, že pri odovzdávaní vozidla a dohode o podmienkach kúpy nikto nebol. Auto po odobratí žalovaným nebolo poškodené, inak by žalovaný škodu dávno vymáhal, predložil fotografie auta a záznam z poisťovnej udalosti. Svedok I. A. Z. je nedôveryhodný, je to syn žalovaného a hovoril len to, čo ho otec naučil. Napriek tomu, že tvrdí, že bol pri odovzdaní auta si nevie spomenúť, kedy to bolo. Jedinou pravdou bolo, že menil autobatériu. S. L. D. žalobca videl prvýkrát na jeseň v roku 2010, keď betonoval podlahu u žalovaného. Pán D. pri odovzdávaní auta nebol, v tom čase pracoval asi ešte v Z. S. S. Žalovaný povedal žalobcovi, že svedok chodil od dvora k dvoru a chcel si načierno privyrobiť, lebo bol nezamestnaný, pracuje za stravu a min. hotovosť, je preto nezmyslom, že by mal záujem kúpiť auto, aj keby pri tom bol. Nakoniec, mohol ho kúpiť po odobratí. Svedok je nedôveryhodný, svoju výpoveď ho žalovaný učil ešte na chodbe pred pojednávaním. Právny zástupca žalovaného neguje a spochybňuje sám seba a svoje vyjadrenia z predošlých pojednávaní. Na pojednávaní dňa 09.11.2012 právny zástupca žalovaného tvrdí, že auto bolo žalobcovi odobraté dňa 06.04.2011, na pojednávaní dňa 22.03.2013 uviedol, že auto bolo odobraté 10.05.2011, ale aj tak pred vypršaním splatenia, t.j. koniec mája 2011, čo žalovaný nespochybňuje. Žalovaný auto predal, zmena vlastníka bola vykonaná dňa 18.06.2012. Spochybňovanie dokladu o prevzatí splátky 500 eur dňa 08.11.2010 je zavádzajúce. Žalobca ako dôkazy preložil čestné vyhlásenie K. E. a A. I., potvrdenie Mestskej polície mesta J..

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.06.2013 uviedol, že výpovede svedkov Z. a D. potvrdzujú výpovede žalovaného ohľadom výšky kúpnej ceny auta 5.000 eur a ohľadom zmluvnej podmienky spočívajúcej vo výslovnej dohode, že v prípade, ak žalobca nebude svoju povinnosť splácať kúpnu cenu pravidelnými mesačnými splátkami po 500 eur riadne plniť, bude mu automobil odobratý a žalovaný si bude nárokovat náhradu za užívanie vozidla, nakoľko sa dohodli, že až do zaplatenia celej kúpnej ceny sa bude prihliadať na dané vozidlo ako na predmet autopožičovne. Tvrdenia žalobcu o kúpnej cene vo výške 3000 eur bolo spochybnené. Tvrdenia svedka U.. D. D. sú podľa žalovaného účelové s cieľom poškodiť žalovaného. Z jeho výpovede vyplýva, že v aute sa nachádzali veci špecifikované svedkom. Od momentu, kedy sa svedok v aute poslednýkrát nachádzal do momentu odobratia auta uplynula určitá doba, počas ktorej mohli byť veci odobraté, ak sa tam nachádzali. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal hodnotu údajne odcudzených vecí, preto nie je možné priznať ich náhradu.

9. Žalovaný vo vyjadrení k znaleckému posudku uviedol, že namieta, že znalecký posudok bol vypracovaný porovnaním originálneho dokumentu s kópiami dokumentov s jeho podpismi a preto ho považuje za neobjektívny a tendenčný. V znaleckom posudku sú ako porovnávací materiál uvedené 4 kópie písomností, medzi ktorými sa nachádza aj poštová doručka, ktoré materiály žalovaný považuje za sporné. Žalovaný nikdy nebol prizvaný na vykonanie tzv. skúšky písma. Žalovaný sa nestotožňuje so závermi znaleckého posudku vzhľadom k zmatečnosti jeho záverov. Čiastkové závery sa nestotožňujú so záverom v záverečnej časti posudku. Nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností potvrdiť pravosť sporného podpisu.

10. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 9C/9/2012-218 zo dňa 27.04.2015 výrokom I. pripustil zmenu petitu tak, že žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 3.045 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy istiny od 4.4.2011 do zaplatenia a

nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu žalobcu a výrokom II. súd konanie v časti o zaplatenie sumy 195 eur s úrokom z omeškania prevyšujúcim úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3045 eur od 4.4.2011 do zaplatenia zastavil.

11. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 9C/9/2012-316 zo dňa 27.06.2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/9/2012-325 zo dňa 6.9.2017 výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.845 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.845 eur od 14.10.2012 do zaplatenia, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu súd zamietol, výrokom III. vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %, výrokom IV. rozhodol, že štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12 % a napokon výrokom V. rozhodol, že štát má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88 %.

12. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v celom rozsahu voči výrokom I. až V. v ktorom uviedol, že súd pri ustálení skutkového stavu postupoval svojvoľne a ustálil ho v rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd vykonané dôkazy hodnotil jednostranne v neprospech žalobcu a navyše sa odmietol vysporiadať s relevantnou podstatnou významnou argumentáciou a skutočnosťami, ktoré boli dostatočne, konkrétne a nepochybné, ktoré vytvárali pochybnosti ohľadom správnosti domniek prezentovaných súdom. Navyše súd po nesprávnom ustálení skutkových tvrdení použil nesprávne právne normy na zistený skutkový stav, čím skutok aj nesprávne právne posúdil. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalovaný prenechal žalobcovi do užívania motorové vozidlo špecifikované v žalobe, za čo sa žalobca zaviazal žalovanému platiť pravidelné mesačné splátky. Taktiež je nepochybné, že žalovaný v zmysle dohody so žalobcom mal previesť vlastníctvo na žalobcu až úplným splatením sumy 5.000 eur, ktorá mala predstavovať cenu vozidla. Žalovaný si tak so žalobcom ústne dohodli, že žalobca sa stane vlastníkom vozidla až keď dôjde k zaplateniu kúpnej ceny, pričom žalovaný upozornil žalobcu, že v prípade nezaplatenia celej kúpnej ceny mu odoberie vozidlo a bude požadovať náhradu za užívanie vozidla. Ústnu dohodu potvrdili aj svedkovia D. a Z., ktorí boli pri odovzdaní auta v predajni žalovaného, kde sa obidvaja zdržiavali. Svedok Z. pracoval u žalovaného v predajni. Svedok D. v danom čase rekonštruoval danú prevádzku a jej okolie. Žalovaný akceptuje záver súdu, že právna otázka posúdenia sporu je vecou súdu, súd avšak nesmie prekročiť v konaní svoju mandukačnú povinnosť a usmerňovať žalobcu ako má vec právne posudzovať. Bez ohľadu na to, či žalobca v konaní uplatňoval skutkové a právne argumenty ohľadom nároku na náhradu škodu, je nutné konštatovať nesprávnosť posúdenia daného nároku ako náhrady škody. Podľa odôvodnenia súdu škodnou udalosťou ako jednej z predpokladov náhrady škody malo byť odcudzenie motorového vozidla. Danou škodnou udalosťou malo dôjsť podľa súdu ku škode. Paradoxne súd konštatoval, že aj napriek tomu, že podľa názoru súdu je predmetný automobil vlastníctvom osoby, ktorej automobil bol odcudzený t.j. žalobcu, výška škody nepredstavuje hodnotu odcudzenej veci, ale hodnotu nezaplatenej kúpnej ceny, hodnotu diaľničnej známky, hodnotu poistného a hodnotu zimných pneumatík. Akceptovaním záveru súdu vzniká záver, že ak by žalobca v konaní tvrdil, že zaplatil za auto viac ako uvádzal, teda napríklad aj 5.000 eur, čo žalobca odmieta, súd by mu priznal týmto pádom vyššiu sumu z dôvodu vyššej údajnej škody. Paradoxne by v praxi vznikali situácie, že pri odcudzení tých istých predmetov by poškodení dostávali rôzne odškodné s prihliadnutím na to koľko za danú vec už zaplatili. Táto argumentácia nerešpektuje ani naplnenie ďalšieho pojmového znaku zodpovednosti za škodu a síce existenciu kauzálneho nexusu a zavinenia, nakoľko osoba zodpovedná za škodu nemôže niesť zodpovednosť za škodu vo výške, ktorá plne závisí od hypotetickej udalosti, ktorú nemožno pokryť zavinením, teda od toho koľko v skutočnosti už vlastník veci za danú vec zaplatil. Pri položke 170 eur za úhradu povinného zmluvného poistenia, žalovaný upozorňuje, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že poistná zmluva bola uzavretá na meno žalovaného a nie žalobcu. Žalobca uvádza, že predmetnú sumu dal žalobcovi, aby ten uhradil poistnú zmluvu, nakoľko poistná zmluva bola uzavretá na meno žalovaného a môže ju uzavrieť len vlastníkom vozidla. Teda žalobca si bol vedomý, že nie je vlastníkom vozidla podľa toho sa aj správal. K sume 50 eur úhradu za diaľničnú známku a 125 eur za zimné pneumatiky uvádza, že opätovne je nutné konštatovať nesprávnosť argumentácie súdu, pričom súd sa nepokúšal zdôvodniť ako na základe škodovej udalosti odobratie vozidla mal žalovaný spôsobiť žalobcovi škodu 50 eur resp. 125 eur. V konaní ani nepreukázal, že skutočne zaplatil diaľničnú známku, nakoľko predložil len kontrolný kupón o diaľničnej známke a preto nemožno svojvoľne ustáliť, že známku zakúpil žalobca a že predmetná známka bola skutočne v ich automobile. Skutočnosť, že na predmetnom automobile boli zimné pneumatiky bola v konaní sporovaná, pričom súd sa uspokojil s tvrdením žalobcu. Žalovaný upozorňuje, že súd pri škode 125 eur vníma výšku škody ako hodnotu veci, ktorá mala mu byť údajne odobratá. Na druhej strane pri odobratí vozidla už nevychádza z hodnoty veci, pričom treba dodať, že ak

boli zimné pneumatiky predmetnom automobilu, je potrebné ich zaradiť i do ceny automobilu. Namieta takisto zmätočnosť a arbitrárnosť rozsudku a to v tej časti s ktorou sa vysporadúva s argumentáciou žalobcu. Odmietol celú argumentáciu žalovaného nielen ohľadom výšky kúpnej ceny. Poukazuje na vyjadrenie žalovaného z 5.11.2012, z ktorého nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by mala nasvedčovať tomu, že žalovaný uvádza, že kúpna cena bola vo výške 3.000 eur. Žalovaný v tomto podaní uviedol, že žalobca svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu v dohodnutých splátkach si napriek upozorneniam nesplnil a k dnešnému dňu nezaplatil kúpnu cenu v plnom rozsahu. Žalovaný sa k sume 3.000 eur vyjadril len v bode I prvej vety, zosumarizoval konštatáciu žalobcu, pričom následne už sporoval tvrdenia žalobcu. Je teda nedostačujúce, ak súd konštatuje, že daný svedok je nevierohodný a že jeho výpoveď je účelová. Súd musí svoju argumentáciu bližšie zdôvodniť. Zo znaleckého posudku znalkyňa uvádza, že nie možné potvrdiť pravosť podpisu. V znaleckom posudku je však tiež uvedené, že s vysokou mierou pravdepodobnosti je pisateľom žalobca, pričom tieto tvrdenia sú vzájomne protirečiacie. Spornou otázkou je aj to či medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva s charakterom kúpnej zmluvy, alebo či napĺňala pojmové znaky kúpnej zmluvy, pretože žalobca nevyvíjal snahu byť vlastníkom automobilu, neuzavrel PZP, nevykonal registráciu a je možné konštatovať, že záujem stať sa vlastníkom mal až po úhrade ceny vozidla, teda daný záväzkový vzťah má skôr charakter zmluvy o budúcej zmluve. Domáha sa preto, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

13. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24Co/166/2018 - 352 zo dňa 27.03.2019 odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II. odmietol, rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a v závislých výrokoch o trovách konania strán a štátu III. - V. zrušil a vec mu vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie, bude opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 2.845 eur s príslušenstvom na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov CSP a v ustanovení § 191 ods. 1 CSP a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby jeho odôvodnenie bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, a ako vec právne posúdil.

14. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, svedkov U.. D. D., L. D., I.. A. Z., oboznámením s obsahom založených listinných dôkazov, najmä žalobou zo dňa 27.08.2012, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 05.11.2012, vyjadrením žalobcu zo dňa 22.01.2013, 21.03.2013, 11.06.2013, vyjadrením žalovaného zo dňa 10.06.2013, 24.06.2013, 27.11.2014, e-mailom zo dňa 06.04.2011, výzvou žalobcu zo dňa 13.06.2012, výdavkovými dokladmi 1,2,3,4 na čl. 7,8, osvedčení o evidencii čl. 20-21, medzinárodnou automobilovou poisťovacou kartou čl. 22-23, kontrolným kupónom čl. 23-24, záručným listom Olympus čl. 25, výpisom zo živnostenského registra na čl. 37, čestným vyhlásením U.. D. D. zo dňa 21.03.2013 na čl. 47, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 17C/111/2009-55 zo dňa 30.04.2009, požičiavacou zmluvou č. XX/XXXX, čestným vyhlásením K. E. a A. I. na čl. 63, potvrdením Mestskej polície Mesta J. zo dňa 04.02.2013, znaleckým posudkom č. 17/2014, stanoviskom znalca č. 22/2015, ako aj celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovaný skutkový a právny stav:

15. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní dňa 09.11.2012 uviedol, že žiada zaviazat' žalovaného zaplatiť mu sumu 3.240 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 4.4.2011 do zaplatenia a to na základe ústnej kúpnej zmluvy účastníkov konania, predmetom ktorej bol prevod osobného motorového vozidla opísaného v žalobe za cenu 3.000 eur so splatnosťou kúpnej ceny splátkami minimálne 500 eur najneskôr do konca mája 2011. Prevod vlastníckeho práva mal dôjsť až po zaplatení poslednej splátky s tým, že motorové vozidlo žalobca prevzal v deň uzatvorenia zmluvy do užívania. Bol mu odovzdaný technický preukaz malý, kľúče, zaplatená poisťka za rok 2010, asistenčná karta. Nebol mu odovzdaný veľký technický preukaz a náhradné kľúče. Auto začal splácať a aj ho užíval s tým, že za rok 2011 zaplatil poisťku za auto tak, že peniaze najskôr poukázal žalovanému, ktorý poisťku zaplatil sám cez internetbanking a žalobca kúpil na rok 2011 aj diaľničnú známku. Kúpnu cenu do 31.5.2011 neuhradil, lebo nemal peniaze, zostalo mu uhradiť ešte 500 eur, ktoré chcel uhradiť do konca mája 2011. Poslednú splátku neuhradil do konca mája 2011 preto, lebo mu žalovaný odobral motorové vozidlo v noci z 3.4. na 4.4.2011, teda pred zaplatením poslednej splátky. Žalovaný asi chcel urýchliť zaplatenie kúpnej ceny,

resp. navýšiť dohodnutú kúpnu cenu. To, že žalovaný zobral auto, vie žalobca na základe ich mailovej komunikácie a aj na základe toho, že on mal náhradné kľúče od motorového vozidla. Predtým žalobcu žiadnym spôsobom nevyzýval. Žalobca nevie, prečo mu žalovaný zobral motorové vozidlo ešte pred splatením dohodnutej kúpnej ceny. Peniaze žiada vrátiť na základe predložených dokladov o zaplatení kúpnej ceny, resp. jej časti a pretože mu tým vznikla škoda, lebo nemá ani peniaze ani vozidlo. Žalobca trvá na tom, že dohodnutá kúpna cena je 3.000 eur, je nezmyselné, aby platil 5.000 eur za desať ročné auto využívané žalovaným na účely jeho živnosti teda požičiavania áut. Termín splatenia bol do 31.5.2011, dokedy žalobca musel kúpnu cenu zaplatiť a to v splátkach v minimálnej splátke 500 eur, nebola dohodnutá ich mesačná splatnosť. Žalobca sa nepamätá, že by pri tom niekto bol. Dohoda o pevnom splátkovom kalendári s možnosťou odobratia predmetu kúpy v prípade jeho nedodržania medzi účastníkmi nebola, taká by ani neprichádzala do úvahy. To, že mu auto odobral skôr, než bol dohodnutý termín splatnosti kúpnej ceny napriek dohode, vyplýva z jeho vlastností, týmto chcel zvýšiť kúpnu cenu a využil ústnosť dohody. Žalovaného ubezpečil, že do konca mája cenu doplatí tak, ako sa dohodli a auto sa malo prepísať na žalobcu aj u policajtov, s tým, že dovedy sa žalobca cítil byť jeho vlastníkom, pretože ho splácal podľa dohody. Žalobca bol v tom, že vlastníkom vozidla bol už pri prevzatí vozidla, nebral to tak, že má auto požičané s tým, že akceptoval len to, že prepis na dopravnom inšpektoráte sa uskutoční po zaplatení poslednej splátky. Na znak toho, že žalobca auto bral za svoje už odovzdaním svedčí to, že v pneuservise žalovaného dal vymeniť letné pneumatiky za zimné na svoje náklady a v roku 2011 zaplatil diaľničnú známku a zaplatil aj poistné za rok 2011. Kúpna zmluva medzi účastníkmi podľa žalobcu bola uzavretá riadne s dohodou o cene a predmetu a aj s prevodom vlastníckeho práva pri odovzdaní motorového vozidla, vrátiť zaplatenú časť kúpnej ceny chce v tomto konaní preto, že vozidlo nemá a už ani nechce. Pokiaľ je spochybňovaný výdavkový doklad z apríla 2011, tento potvrdil žalovaný, ale môže sa to dať zistiť aj grafológom.

16. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 23.01.2013 uviedla, že žalobca žiada vrátiť sumu 3.240 eur, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie časť a časť titulom náhrady škody za v podstate odobraté hnutelné veci, ktoré sa nachádzali v motorovom vozidle v čase jeho odobratia. Žalovaný mal žalobcu upozorniť na to, že neplatí s tým, že žiada vozidlo vrátiť späť a nie spôsobom akým to urobil, pretože aj podľa Občianskeho zákonníka pokiaľ sa kupujúci dostane do omeškania, má nárok predávajúci na úroky z omeškania. Žalobca nebol v omeškaní, mal ešte mesiac do konca mája so zaplatením kúpnej ceny a žalovaný mu už zobral auto. Výdavkové pokladničné bloky vystavoval žalobca, ale na bloky, ktoré mu dal k dispozícii žalovaný, platby prebiehali v bydlisku žalovaného. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo faktickým odobratím motorového vozidla a tým pádom k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, pretože žalobca nemá motorové vozidlo nemá k dispozícii. Žalobca viackrát vyzýval žalovaného na vrátenie peňazí a takisto aj na vrátenie vecí, ktoré boli v aute, ide o zostatkovú hodnotu týchto vecí.

17. Žalobca na pojednávaní dňa 23.01.2013 uviedol, že k uzavretiu zmluvy došlo na prelome júla a augusta, nikto pri tom nebol. Zo strany žalobcu nebol uskutočnený žiadny úkon na ukončenie zmluvného vzťahu, tento bol ukončený odobratím motorového vozidla žalovaným. Sumu 200 eur ustálil ako zostatkovú hodnotu hnutelných vecí, ktoré boli v aute, a to ďalekohľad, fotoaparát, prilba, fľaša vodky, vojenský nožík, baterka, náhradné kľúče od chaty a bytu, montážna sada, dvojmetrová vodováha. To že sa tieto veci nachádzali v aute, môže potvrdiť svedok U.. D. D., tieto veci mal uložené v aute v bedničke na zeleninu, tento svedok si bral veci z kufra, preto vie, že tam žalobca tieto veci mal.

18. Žalobca na pojednávaní dňa 22.03.2013 uviedol, že k uzatvoreniu zmluvy došlo koncom júla 2010 v kancelárii prevádzkarne žalovaného na M. XX, boli tam prítomní len oni dvaja, auto mu odovzdal na dvore, stále za prítomnosti len ich dvoch. Od konca júla 2010 žalobca auto užíval. V kancelárii neboli žiadni pracovníci žalovaného ani pri jeho odovzdaní nebol prítomný nikto. Auto bolo odobraté v noci medzi 3. a 4. aprílom 2011 a prevzal ho 30.7.2010. Hneď pri uzatvorení zmluvy a prevzatí bolo zaplatených prvých 1.000 eur, čiže v júli, ďalšia splátka bola až v septembri. Žalovaný potvrdil prevzatie sumy 1.000 eur pri uzatváraní zmluvy, prítomný pri tom nebol nikto. Pokiaľ ide o pokladničný doklad potvrdený žalovaným na sumu 500 eur s dátumom 8.11.2010 žalobca tvrdí, že túto sumu žalovanému zaplatil a potvrdil prevzatie svojim podpisom, na tomto doklade sa nachádza jeho podpis, žalobca má k dispozícii aj originál, ak to druhá strana sporuje, navrhuje pribrať do konania znalca grafológa. Na preukázanie skutočností o obsahu hnutelných vecí nachádzajúcich sa v aute v čase jeho odobratia navrhuje vypočutie svedka U.. D. D..

19. Žalobca na pojednávaní dňa 14.06.2013 zoberal čiastočne svoju žalobu späť a žiadal, aby mu súd sumu 3.045 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 %- ročne od 4.4.2011 a vo zvyšnej časti žiada konanie zastaviť.

20. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 09.11.2012 uviedol, že žalobu žiada zamietnuť, pretože ju považuje za nedôvodnú, lebo žalobca nesplnil zmluvne dohodnuté podmienky. Žalobca potvrdzuje, že právny vzťah účastníkov konania bol založený kúpnu zmluvou, išlo o kúpnu zmluvu uzavretú ústne, s predmetom kúpy motorového vozidla popísaného protistranou za skutočne kúpnu cenu 5.000 eur, ktorá mala byť zaplatená v splátkach minimálne 500 eur končiac mesiacom máj 2011 s tým, že k prevodu vlastníckeho práva malo prísť po splatení kúpnej ceny. Predmet kúpy bol odovzdaný, bol užívaný žalobcom na základe dohody zmluvných strán, toto žalovaný nespochybňuje. Auto mohlo byť užívané žalobcom počas doby splácania s tým, že pokiaľ by bol býval dodržal splátkový kalendár, zaplatením poslednej splátky by došlo k prevodu vlastníckeho práva a vec medzi účastníkmi by bola vybavená a mohol by ho bezplatne užívať. Motorové vozidlo bolo žalobcovi odovzdané po uzatvorení ústnej zmluvy v septembri 2010 spolu s technickým preukazom s tým, že jedny kľúče si ponechal žalovaný preto, lebo toto vozidlo pochádza z auto požičovne žalovaného, ktorú prevádzkuje ako podnikateľ s tým, že už pri uzatvorení zmluvy bol žalobca ústne poučený, že pre prípad nesplácania kúpnej ceny si žalovaný prevezme - odíme motorové vozidlo a preto si necháva tieto náhradné kľúče. Zároveň ho upozornil, že ak nesplatí kúpnu cenu v dohodnutom termíne, dôjde k odobratiu vozidla a žalovaný mu bude účtovať obvyklú odplatu za užívanie tohto motorového vozidla tak, ako by si ho z jeho auto požičovne požičal. To, že žalovaný bol taktó upozornený, môžu preukázať svedkovia A. Z. a známy L. D.. Po poslednú splátku bolo splácané riadne s tým, že posledná splátka bola zaplatená v marci 2011 v minimálnej výške, keď jeden z dokladov predložených protistranou je sfaľovaný a to fyzicky posledný dátum nie je pravdivý. Takáto splátka ani nebola žalovaným prijatá na tvrdenú sumu 500 eur dňa 4/2011. Je to zrejme aj z rukopisu ostatných troch výdavkových dokladov. Prevzatie týchto dokladov žalovaný nepotvrdil v kolónke príjemca. Splácať sa malo začať v septembri, tam žalovaný potvrdzuje, že žalobca zaplatil 500 eur. V októbri nebola zaplatená žiadna splátka, v novembri bolo zaplatených 500 eur a 1.000 eur bolo zaplatených tiež ešte v septembri pri uzavretí zmluvy. Ešte aj v januári 2011 bolo zaplatených 500 eur a to bola posledná splátka. Žalovaný potvrdzuje, že podľa dohody posledná splátka mala byť 31.5.2011 pri minimálnych splátkach 500 eur mesačne, čo korešponduje aj s ním tvrdenou kúpnu cenou pri akceptovaní minimálnych splátok 500 eur mesačne, čo by pri ich dodržaní aspoň týchto minimálnych splátok korešpondovalo s poslednou splátkou k 31.5.2011. Motorové vozidlo skutočne odobral žalobcovi dňa 6.4.2011 pre nesplácanie, čo korešponduje aj s mailovou komunikáciou predloženou žalobcom. Žalovaný má vozidlo u seba, to nespochybňuje. Žalovaný odobral vozidlo po predchádzajúcom telefonickom upozornení, pretože účastníci spolu komunikovali, žalovaný si sám motorové vozidlo zoberal s náhradným kľúčom pred bydliskom žalobcu za prítomnosti osôb, ktoré navrhuje vypočuť ako svedkov, ktoré si úmyselne na tento úkon ako svedkov bral. Motorové vozidlo si jednoducho žalovaný bez ďalšieho zoberal z dôvodu nesplácania kúpnej ceny. Iná komunikácia než tá, ktorú súdu popísal, nebola. S podaným návrhom teda nesúhlasí z dôvodu, že užívanie motorového vozidla predstavuje sumu, ktorú si žalovaný započítal na pohľadávku, ktorá mu vznikla titulom užívania motorového vozidla žalobcom, keď hodnota užívania prevyšuje uplatnenú pohľadávku žalobcom. Pohľadávku žalobcu ako takú žalovaný nespochybňuje, uznáva ale len tú časť, ktorou si žalobca uplatňuje vrátenie časti dohodnutej kúpnej ceny. Avšak druhou stranou mince je užívanie samotného vozidla žalobcom, žalovanému vznikol nárok na zaplatenie ceny za toto užívanie.

21. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 23.01.2013 uviedol, že potvrdzuje existenciu zmluvného vzťahu s tým, že kúpna cena nebola 3.000 eur ale 5.000 eur, k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo faktickým odobratím motorového vozidla, iný prejav vôle tu nebol, jednoducho si žalovaný motorové vozidlo zoberal z dôvodu omeškania žalobcu so splácaním splátok, nie jednej splátky. Sporný je aj dátum uzatvorenia zmluvy, zmluva bola uzatvorená v septembri. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 22.03.2013 uviedol pokiaľ ide o zaplatenie poisťky auta v kalendárnom roku, kedy auto užíval žalobca, toto žalovaný nespochybňuje, išlo o rok 2011 a sumu 170 eur. Rovnako nespochybňuje, že žalobca zakúpil diaľničnú známku za rok 2011. Potvrdzuje, že auto bolo odobraté 10.5.2011 a odovzdané bolo 6.9.2010. Žalovaný si započítava hodnotu za náhradu užívania osobného motorového vozidla stanovenú opatrením nariadenia vlády 0,182 eur za 1 km, predmetné vozidlo do momentu vzniku kúpnej zmluvy bolo predmetom autopožičovne.

22. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 27.06.2017 uviedol, že predmetom ústnej dohody bola aj klauzula, že ak nedôjde k splácaniu kúpnej ceny, vozidlo sa odoberie a bude sa na to hľadieť, ako keby došlo k uzavretiu zmluvy o výpožičke automobilu, čo potvrdili aj svedkovia. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že skutočne predmetné vozidlo v čase, keď ho žalobca nemal v užívaní, bolo požičiavané v rámci výkonu podnikateľskej činnosti. Žalobca nepreukázal žalobné tvrdenia jednak v kontexte preukázania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo nastať v čase odobratia predmetného vozidla, momentom odobratia nemohlo nastať bezdôvodné obohatenie titulom zaplatených splátok, nakoľko bezdôvodné obohatenie sa viaže na právny dôvod kauzu. V danom kontexte právny dôvod odobratie je samostatným dôvodom, ktorý nastal po vykonaní úhrady jednotlivých splátok. K posudzovaniu náhrady škody žalovaný uviedol, že predmetné vozidlo bolo aj v čase odobratia vo vlastníctve žalovaného, nakoľko k prevodu vlastníctva malo dôjsť až po úhrade plnej kúpnej ceny, čo vo svojich vyjadreniach potvrdil aj žalobca. Nepriamo daná skutočnosť vyplýva aj z faktu, že žalobca neohlásil odcudzenie vozidla a domáhal sa náhrady svojho deklarovaného nároku po období vyše 14 mesiacov. Zo svedeckých výpovedí a vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že skutočná kúpna cena bola 5.000 eur, nepriamo to vyplýva aj z tvrdení žalobcu, ktorý zhodne so žalovaným uviedli dátum, kedy malo dôjsť k úhrade celej kúpnej ceny, čo v kontexte dohodnutej výšky splátok na sumu 500 eur činí spolu 5.000 eur. Žalobca sám potvrdil, že neuhradil celú kúpnu cenu ani vo výške, ktorú deklaroval on, pričom po údajnej úhrade poslednej splátky naďalej užíval predmetné vozidlo. Zo strany žalovaného bol na to niekoľkokrát ústne upozorňovaný. K samostatným nárokom, ktoré sú zahrnuté v celkovej požadovanej sume zástupca uviedol, že položky ako pneumatika, fľaša.. neboli v konaní presne špecifikované a nebolo preukázané, že boli vo vozidle. Čo sa týka úhrady poistného a diaľničnej známky, podmienkou užívania predmetného vozidla je úhrada daných dokladov, pričom nie je sporné, že v rozhodnom čase žalobca skutočne užíval dané vozidlo. Nie je možné považovať danú položku za škodu. Žalovaný poukázal na vyjadrenie znalkyne, ktorá v posudku uviedla, že nie je možné potvrdiť pravosť podpisu na doklade, ktorý bol predmetom znaleckého skúmania. Žalobca nepreukázal znaky titulu náhrady škody a existenciu samotnej škody, ktorá mala nastať podľa neho titulom odobratia vozidla, v dôsledku ktorého je podľa neho vzniknutá škoda nezaplatenej splátky na základe platnej zmluvy, ktorej platnosť nespороval a nedomáhal sa ani odstúpenia od zmluvy počas celého konania. Právny zástupca predložil súdu požičiavacie zmluvy.

23. Právny zástupca žalovaného titulom záverečnej reči uviedol, že žaloba je neopodstatnená. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v konaní medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu ústneho kontraktu, tzv. inomínátneho, nepomenovaného, ktorého obsahom bola dohoda, že ak žalobca zaplatí všetky splátky kúpnej ceny za motorové vozidlo, stane sa vlastníkom predmetného vozidla a ak sa tak nestane, bude mu doúčtovaná náhrada za užívanie vozidla ako predmet autopožičovne. Za predpokladu, ak by bolo akceptované tvrdenie žalobcu, že došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu, z vykonaného dokazovania nevyplynul prevod vlastníckeho práva, pričom žalobca sa ani ako vlastník motorového vozidla nespráva a ani nevyvíjal právne kroky, aby tak bol vnímaný. Predmetné motor. vozidlo bolo počas obdobia, kedy bolo v držbe žalovaného, stále evidované ako vlastníctvo žalobcu, dokonca žalovaný požiadal žalobcu, aby uzatvoril žalovaný vo svojom mene povinné zmluvné poistenie na auto, čiže obom stranám daného zmluvného aktu bolo zrejmé, že k prevodu vlastníckeho práva nastane až keď sa zaplatí plná kúpna cena vo výške 5.000 eur. Žalovaný osobitne upozorňuje, že žalobca bol v rozhodnom čase v rozvodovom konaní a že sám žalobca ho požiadal, aby predmetné vozidlo neprechádzalo do jeho vlastníctva, nakoľko jeho exmanželka by si to mohla poprípade nárokovať. Žalovaný nespороval v konaní tú skutočnosť, že odobral žalobcovi vozidlo a to takým spôsobom, že si ho sám odomkol náhradným kľúčom, ktorý si v zmysle dohody ponechal. Žalobca nepodával

24. ani trestné oznámenie za odcudzenie motor. vozidla, tak ako to deklaruje v danom konaní, kde uvádza, že došlo k protiprávnemu bezdôvodnému odobratiu vozidla zo strany žalovaného. V prípade, ak by súd vychádzal zo skutočnosti, že vlastníkom predmetného vozidla je žalobca, máme za to, že žalobca si nesprávne uplatnil svoj nárok, nakoľko ak je vlastníkom vozidla a došlo k odcudzeniu vozidla, mal by sa domáhať zaplatenia hodnoty vozidla, ktoré mu bolo odcudzené. Žalobca si v konaní uplatňuje vrátenie jednotlivých splátok. Vo vzťahu k jednotlivým splátkam ako ich právne posudzuje žalobca, teda domáha sa vydania bezdôvodného obohatenia titulom zaplatenia splátok opätovne poukazujeme na námietku premičania vo vzťahu k prvej splátke. Navrhujeme, aby súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k úhrade trov konania v plnej výške.

25. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní dňa 23.01.2013 uviedol, že potvrdzuje existenciu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi a o titulom uzavretia kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bolo motorové vozidlo popísané žalobcom s tým, že kúpna cena bola 5.000 eur. Zmluva bola dohodnutá ústne za prítomnosti L. D. a syna žalovaného A. Z.. Tieto dve osoby boli prítomné pri dohode o celom obsahu zmluvy, teda aj ohľadne splácania. Vlastníkom sa mal stať žalobca až splatením kúpnej ceny, teda ústne sa dohodli na výhrade vlastníctva s tým, že nemalo sa to zapisovať ani na dopravnom inšpektoráte, pretože žalobca mal exekúciu a nechcel mať vozidlo písané na seba a rovnako sa v tomto období rozvádzať a aj od žalovaného chcel tvrdenie pre účely rozvodu, že auto nekúpil, že auto má iba požičané. Vozidlo žalovaný v septembri odovzdal a pri preberaní vozidla bola ústna dohoda, že pokiaľ auto nebude splácať, že mu ho zoberie, preto si aj ponechal kľúče až do splatenia poslednej splátky. Aj pri tejto dohode boli prítomné osoby, ktoré žalovaný označil u neho v práci. Žalovaný potvrdzuje, že poisťku si žalobca zaplatil, zaplatil aj diaľničnú známku, vymieňal pneumatiky, ale keď sa vozidlo prevzalo, bolo na letných gumách, teda gumených, o ktorých tvrdil, že si kúpil ako zimné v aute neboli. V aute bola len prilba, kahance aj baterka a nejaký zápisník, všetky tieto veci má žalovaný u seba a kedykoľvek si ich môže zobrať. Iné veci v aute neboli. Žalobcu ešte aj ústne vyzval, že nech doplatí splátky, aj ho dopredu upozornil, že mu auto zoberie, aj syn ho stretol. Žalobca tvrdil, že príde a vyrovná to, mailom ho upozornil, že mu vozidlo zoberie, aj SMS - kami, stále bol v omeškaní, tak to žalovaný ukončil. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo len samotným odobratím auta, aj keď mal možnosť prísť a dorovnať dlžobu a mohol si ho znovu zobrať.

26. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní dňa 22.03.2013 uviedol, že uzavretie zmluvy prebehlo tak, ako to popísal žalobca, v kancelárii bol prítomný ešte syn žalovaného, nebol v kancelárii sústavne, mal svoju robotu, chodil hore dole. Bol prítomný pri tom, ako sa dohadovali o sume a splácaní. Presne si nepamätá, počas akej časti rozhovoru syn odišiel, ale určite tam bol vtedy, keď sa dohadovala suma a splácanie. Vie to preto, lebo mu následne vytkol, že žalobcovi predáva auto za takú cenu a podmienky splácania. Syn bol prítomný aj pri odovzdávaní vozidla, syn má pracovisko priamo tam, kde sa auto nachádzalo, teda vonku, preto bol aj pri odovzdávaní auta. Pri odovzdávaní auta stál pri nich, bol prítomný pri ich rozhovoroch so žalobcom. Žalobcovi dal pri odovzdaní auta kľúče, doklady, urobila sa ohliadka auta, auto si popozeral. Pri odovzdávaní auta bol ešte aj ďalší navrhovaný svedok L. D., on v tom čase pracoval v tomto vonkajšom priestore, pri uzatváraní zmluvy nebol. Pri odovzdávaní auta prišiel za žalovaným a pýtal sa ho, za akých podmienok sa auto predáva, žalovaný mu ich uviedol, že za 5.000 eur po 500 eurových splátkach mesačne. Svedok uviedol, že takýchto podmienok by aj on to auto kúpil. Žalovaný uviedol, že to auto je už predané a že podmienky na odpredaj auta sú tvrdé, že keby ho aj chcel a nesplácal by ho, auto by mu zobral. Táto osoba pri uzatváraní zmluvy nebola, vie potvrdiť len jej obsah z podania žalovaného pri odovzdávaní auta žalobcovi. Pokiaľ ide o odobratie auta žalobcovi, prebehlo to tak, že žalovaný a syn spolu išli pre auto, prišli k autu, otvorili ho s kľúčom a odišli. Auto pri odobratí bolo poškodené, ľavý predný blatník, zadný nárazník a maska. V deň, kedy sa účastníci dohodli, skutočne žalobca zaplatil 1.000 eur a žalovaný mu potvrdil ním vystavený doklad. Pri tomto nebol prítomný nikto v kancelárii. Žalovaný tvrdí, že žalobca mu na kúpnej cene zaplatil sumu 1.670 eur, pokiaľ má ísť o doklad ním potvrdený o prevzatí sumy 500 eur 8.11.2010, túto sumu od žalobcu neprevzal a na vystavenom doklade sa jeho podpis jednoznačne nenachádza, preto nemá námietky na pribratie znalca, ktorý to posúdi.

27. Svedok L. D. na pojednávaní uviedol, že pracoval u žalovaného na rekonštrukcii priestoru, môže to byť asi dva roky dozadu, mohlo to byť nejako v auguste. Svedok má vedomosť o tom, že žalobca kupoval od žalovaného auto, auto stálo vonku vo vonkajších priestoroch prevádzky žalovaného. Svedok videl, ako prišiel žalobca k autu, bol tam aj A. - syn žalovaného. Svedok k nim prišiel, urobil si prestávku a videl, že žalobca ide kúpiť auto, boli otvorené dvere aj kufor, robila sa ohliadka. Svedok počul, za akú cenu sa auto predáva od žalovaného, teda že cena je 5.000 eur. Žalobca povedal, že nemá hotovosť a že auto vezme na splátky, splátky mali byť po 500 eur a kúpna cena 5.000 eur. Svedok prišiel k autu, kde sa účastníci dohadovali o kúpnej cene a aj o tom, ako má byť splácaná, preto sa to dozvedel, že kúpna cena je 5.000 eur na splátky po 500 eur a hneď tam žalovanému povedal, že keby to bol býval vedel, tak auto kúpi. Žalovaný povedal, že už ide neskoro, lebo to je už sľúbené inému, žalobcovi. Toto všetko sa udialo pri aute. Pri aute žalovaný povedal žalobcovi, že keď nebude auto splácať, tak mu ho zoberie alebo mu to bude musieť vrátiť. Toto svedok počul.

28. Svedok I. A. Z. na pojednávaní uviedol, že má vedomosť o tom, že medzi účastníkmi bola uzavretá kúpno-predajná zmluva ohľadne auta. Svedok nevie, či existovala nejaká písomná zmluva, žalobca kupoval od jeho otca auto. Svedok bol pri tom, keď sa účastníci konania dohadovali, bolo to v kancelárii

jeho otca, kde svedok pracuje, preto bol prítomný pri väčšine ich rozhovoru, do kancelárie prišiel v čase, keď sa účastníci rozprávali o podmienkach predaja. Svedok počul, že sa dohodli na sume 5.000 eur a na splácaní po 500 eur mesačne, detaily si nepamätá. Splatnosť splátok mala byť mesačná, nevie, ku ktorému dňu mesiaca, žiadne iné dojednania si nepamätá. Kancelária bola hneď vedľa obchodu, svedok bol buď v kancelárii, alebo v obchode, nie je tam zvuková bariéra, všetko bolo preto počuť. Potom videl, ako účastníci odišli z kancelárie a išlo sa odovzdať žalobcovi auto. Pracovnou náplňou svedka bolo splniť všetko, o čo ho žalovaný požiada. Svedok si pamätá, že na dvore sa motal pracovník otca D. L.. Pohyboval sa blízko, potom prišiel, niečo sa rozprával s otcom a ďalej už nevie. Svedok presne nevie, ako sa auto splácalo, nikdy nebol prítomný pri splácaní. Žalobcu videl aj neskôr, lebo sa mu vymieňala baterka v aute. Pokiaľ ide o predmet kúpy v súčasnej dobe, je predaný. Žalobca prestal splácať auto, preto mu ho žalovaný odobral. Svedok bol pri tom, ako sa auto odoberalo. Keďže sa otec sťažoval, že žalobca kúpnu cenu nespláca, otec sa rozhodol, že auto treba zobrať a tým sa žalobca donúti dlžnú čiastku zaplatiť. Svedok nevie, či to bolo v čase, keď auto malo byť podľa dohody zmluvných strán splatené. Otec ho požiadal, aby s ním išiel auto žalobcovi odobrať. Svedok vie od otca, že jedny rezervné kľúče si nechal, prišli na miesto, kde bolo auto odstavené, žalobca pri tom nebol, auto otvorili a zobrali a odviezli ho domov. Doma sa urobila ohliadka, boli tam nejaké poškodenia na karosérii. V aute boli nejaké veci, nejaké kvety na cintorín, kahance, nedopitá fľaša vodky, prilba, reflexná vesta, povinná výbava, tieto veci boli odložené. Svedok si nespomína, na akých gumách bolo auto, keď sa odvážalo. Bezprostredne pred odobratím auta žalovaný určite neupozorňoval žalobcu, že auto bude odobraté, ale predtým ho otec vyzýval na riadne splácanie. Svedok nevie v omeškaní s akou sumou bol žalobca, keď otec pristúpil k odobratiu auta. Svedok si nepamätá dátum uzavretia zmluvy, ani mesiac ani ročné obdobie ani rok. Pri upozornení žalovaným prítomný nebol, vie to sprostredkovane od otca, že žalobcu upozorňoval. Svedok stretol žalobcu v I. a sám ho upozornil, že by bolo dobré, keby sa u otca zastavil a dlžobu zaplatil. Svedok si nepamätá ani dátum uzavretia zmluvy, ani mesiac ani ročné obdobie.

29. Svedok U.. D. D. na pojednávaní uviedol, že vie, že žalobca niekedy v lete 2010 začal užívať motorové vozidlo zn. K. L. červené kombi. Vie to preto, lebo s týmto autom chodili spolu na jeho chalupu. Vie, že ho kúpil na splátky od žalovaného, vie to od žalobcu. Žalobca spomínal, že boli dohodnutí na kúpnej 3000 eur, nevie na akých splátkach. Zhruba jeden rok užíval motorové vozidlo žalobca, možno ani nie rok, bol prvý aprílový víkend, keď boli spoločne na tomto motorovom vozidle na záhrade u žalobcu, to bolo naposledy. Potom už žalobca motorové vozidlo neužíval, na druhý deň mu sám zatelefonoval, že auto sa nenachádza pred jeho činžiakom, že zmizlo. Nebol si istý, či je ukradnuté alebo čo sa s ním stalo. Deň predtým, čo mu žalobca telefonoval, bol svedok s ním na jeho záhrade, žalobca mal vo vozidle drobnosti, nosieval tam digitálny fotoaparát, v prístrojovej doske mal nožík, baterku, doklady od vozidla, ďalekohľad a vodováhu, v kufri mal kľúče, keď bolo niečo treba opraviť a nejaké náhradné súčiastky, nejaké stierače a stavbársku prilbu. Svedok to vie preto, lebo v kufri mal aj on svoje veci, pretože keď chodievali spolu robiť, brával aj on svoje náradie. Tieto veci svedok videl v aute u žalobcu v posledný deň, kedy s ním bol autom na záhrade. Jednoznačne potvrdzuje, že veci tak, ako ich súdu popísal v aute boli, iné veci z auta si s odstupom času nepamätá, určite tam bola prilba, lebo boli na cintoríne na D. ceste, kufor sa na cintoríne otváral, preto videl, čo v kufri je a zapamätal si, že tam bola prilba. Dvojmetrovú vodováhu mal v aute žalobca len v ten deň, lebo v ten deň na stenu osádzali skrinky v kuchyni. Svedok si pamätá, že na aute boli zimné gumeny, auto ešte nebolo prezuté, to vie jednoznačne. Pri kúpe vozidla prítomný nebol, informácie má sprostredkovane od žalobcu.

30. Z e-mailu zo dňa 06.04.2011 na č.l. 5 adresovaného žalovaným žalobcovi vyplýva, že žalobca buď zaplatí dlžnú sumu plus pokuty z omeškania čo činí 3.500 a vec je vybavená, alebo pôjdu tou cestou, čo navrhuje žalobca, čo je pre žalovaného úsmevné vzhľadom na to, že žalobca podniká načierno a má pozastavenú živnosť. Keď žalobca žalovanému nezaplatí do 7 dní dlžnú sumu alebo nevráti kľúče od vozidla aj s dokladmi, niekto z daňového, živnostenského alebo jeho exmanželka sa o tom dozvie.

31. Z výzvy žalobcu zo dňa 13.06.2012 vyplýva, že žalobca vyzýva žalovaného na vrátenie záloh a platieb na kúpu jeho auta - L. T. K.: J., ktoré mu žalovaný ukradol aj s obsahom (ďalekohľad, fotoap., kľúče, atď.), keď odmietol sto percentné navýšenie ceny auta (na 6.000 eur). Lehota na vrátenie peňazí 2.945 eur je od 10.06.2012.

32. Z výdavkového dokladu č. 1 na č.l. 7 vyplýva, že žalobca vyplatil žalovanému sumu 1.000 eur, účelom bola záloha na auto J a žalovaný prijatie sumy potvrdil podpisom. Z výdavkového dokladu č. 2 na č.l. 7 vyplýva, že žalobca dňa 29.09.2010 vyplatil žalovanému sumu 500 eur, účelom bola záloha na kúpu auta

J a žalovaný prijatie sumy potvrdil podpisom. Z výdavkového dokladu č. 3 na č.l. 7 vyplýva, že žalobca dňa 08.11.2010 vyplatil žalovanému sumu 500 eur, účelom bola záloha na kúpu auta J. a žalovaný prijatie sumy potvrdil podpisom. Z výdavkového dokladu č. 4 na č.l. 7 vyplýva, že žalobca dňa 08.11.2010 vyplatil žalovanému sumu 170 eur, účelom bolo poistenie vozidla 2011 J a žalovaný prijatie sumy potvrdil podpisom. Z výdavkového dokladu č. 5 na č.l. 8 vyplýva, že žalobca dňa 15.01.2011 vyplatil žalovanému sumu 500 eur, účelom bola záloha na kúpu auta J a žalovaný prijatie sumy potvrdil podpisom.

33. Z osvedčenia o evidencii na č.l. 20-21 vyplýva, že žalovaný bol ku dňu 23.03.2009 vlastníkom vozidla K. L. T. XY, červenej farby, rok výroby XXXX, K. J ev. č. J..

34. Z medzinárodnej automobilovej poisťovacej karty na č.l. 22-23 vyplýva, že táto je platná do 31.12.2011.

35. Z kontrolného kupónu na č.l. 23-24 vyplýva, že k osobnému motorovému vozidlu J bola zakúpená 1 ročná diaľničná známka na rok 2011.

36. Zo záručného listu Olympus na č.l. 25 vyplýva, že tento je nevyplnený.

37. Z výpisu zo živnostenského registra na č.l. 37 vyplýva, že podnikateľský subjekt podnikajúci pod obchodným menom U.. Z. Z. - W. - Z. podnikal v predmete podnikania autopožičovňa, deň vzniku oprávnenia bol 19.08.1992, od 18.12.2012 do 30.09.2013 je činnosť pozastavená.

38. Z čestného vyhlásenia U.. D. D. zo dňa 21.03.2013 na č.l. 47 vyplýva, že v dňoch 02.04.-03.04.2011 bol so žalobcom cez víkend na chalupe, kam chodili pravidelne počas celého roka 2010, od augusta 2010 chodili na červenej K. L. o ktorej vie, že ju kúpil na splátky od žalovaného. V nedeľu 03.04. sa vrátili okolo 16:00 hod., zaparkovali pred domom žalobcu. Svedok si vzal z auta svoje veci. Vzhľadom k tomu, že spolu chodili každý víkend na jeho chalupu, vie čo v aute vozil. Svedok môže potvrdiť, že v prednej priehradke palubnej dosky mal vždy fotoaparát, nôž, baterku a kľúče od chalupy. Pod sedadlom mával ďalekohľad. V kufri auta mal bedničku, v ktorej mal rôzne veci k autu - sadu kľúčov, nejaké náhradné diely, stierač, remene na motor, handry a stavbársku prilbu. Bola tam aj fľaša vodky, lebo sa chystal ísť gratulovať a mali so sebou aj vodováhu.

39. Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 17C/111/2009-55 zo dňa 30.04.2009 vyplýva, že manželstvo žalobcu bolo dňa 30.04.2009 rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2009.

40. Z požičiavacej zmluvy č. XX/XXXX na č.l. 58 vyplýva, že vozidlo L. T. ŠPZ: J bolo požičané od 03.09.2010 do 05.09.2010 užívateľovi D. Z., G. XX, r.č. XXXXXX/XXXX.

41. Z čestného vyhlásenia K. E. a A. I. na č.l. 63 vyplýva, že dňa 30.07. (v piatok) 2010 sa zišli so žalobcom na každoročnom stretnutí bývalých spolužiakov ešte z Materskej škôlky a ZDŠ-ky vA. asi o 16:30 hod v reštaurácii G. v K. pri K.. Žalobca prišiel na K. L.C. farby s J. ŠPZ. Povedal im, že auto kúpil na splátky od svojho známeho, majiteľa W. v J.. Počas posedenia žalobca nemohol naštartovať auto, samovoľne sa mu vybila auto batéria, museli ho po hrádzi K. roztláčiť. Neskoršie im oznámil, že predávajúci mu autobatériu vymenil bez problémov. Žalobca mal auto už na konci mesiaca júl 2010, dobre si ti pamätajú vzhľadom na nepríjemnú skutočnosť s autobatériou.

42. Z potvrdenia Mestskej polície Mesta J. zo dňa 04.02.2013 vyplýva, že žalobca zaplatil blokovú pokutu 10 eur za priestupok spáchaný dňa 23.08.2010 o 9:19 hod. v J. na ulici B. I., vozidlom zn. K. L., EČV: J

43. Zo znaleckého posudku znalkyne A.. A. Y., znalkyne z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) č. XX/XXXX vyplýva, že na znalecké skúmanie bol predložený originál písomnosti VÝDAVKOVÝ pokladničný doklad č. 3 zo dňa 08.11.2010, na ktorom sa nachádza sporný podpis príjemcu - žalovaného. Sporný podpis znalkyňa označila SM1. Pri analýze spornej písomnosti znalkyňa zistila, že podpis SM1 je autentickým písarským prejavom, bez akýchkoľvek znakov použitia niektorej metódy technického, mechanického falšovania podpisov. Vo vzorke porovnávacích podpisov sa nevyskytuje žiadna ukážka podpisu žalovaného, ktorá by so sporným podpisom vykazovala absolútne znaky. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že žalovaný je s vysokou mierou pravdepodobnosti pisateľom sporného podpisu na výdavkovom pokladničnom doklade č. 3 zo dňa 08.11.2010 vystavený

žalovaným. Zápis dátumu 8.11.2010 na spornej písomnosti SM1 pravdepodobne dodatočne dopísal ten istý pisateľ, ktorý je pisateľom textových, číselných zápisov na porovnávacích písomnostiach, ktoré na skúmanie vydal žalovaný.

44. Zo stanoviska znalkyne A.. A. Y., znalkyne z odboru písmaoznactvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) č. 22/2015 vyplýva, že na základe predloženého porovnávacieho materiálu mohla pristúpiť k znaleckému skúmaniu. Skúšky písma nemajú prednosť a ani takú hodnotu, akú majú ukážky podpisov pisateľ z obdobia vzniku spornej písomnosti. Znalkyňa poukázala na metodický materiál kde je podrobne uvedené, aký obsah, formu majú mať porovnávacie materiály. Kópie porovnávacích materiálov neboli sporné. Ak by mala znalkyňa pochybnosti o pravosti niektorého porovnávacieho podpisu, určite by ho zo skúmania vylúčila. Znalkyňa žiadne znaky, na základe ktorých by mohla sporný podpis hodnotiť ako napodobnený, nezistila. Záver znaleckého posudku nie je v rozpore s čiastkovými závermi, záver skúmania je len stručnejší. Znalkyňa po preštudovaní znaleckého posudku č. 17/2014 na záveroch znaleckého posudku trvá.

45. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

46. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

47. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

48. Podľa § 133 Občianskeho zákonníka ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

49. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

50. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

51. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

52. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

53. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

54. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

55. Podľa § 588 ods. 1 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

56. Podľa § 601 Občianskeho zákonníka ak má vlastníctvo k predanej hnutelnej veci prejsť na kupujúceho až po zaplatení ceny, musí sa táto výhrada dohodnúť písomne. Ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, prechádza nebezpečenstvo náhodnej skazy a náhodného zhoršenia na kupujúceho odovzdaním veci.

57. Podľa § 610 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníci môžu písomnou zmluvou dohodnúť aj iné vedľajšie dojednania majúce povahu výhrad a podmienok pripúšťajúcich zánik právneho vzťahu založeného kúpnu zmluvou.

58. Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a a) spôsobí tak malú škodu, b) čin spácha vlámaním, c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia, d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom, f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spolplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

59. Podľa Čl.8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

60. Podľa § 154 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

61. Predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 2.845 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.845 eur od 14.10.2012 do zaplatenia.

62. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzavreli kúpnu zmluvu ústnou formou, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo K. L. T. XY, L. farby, rok výroby XXXX, K., ev. č. J. za kúpnu cenu splatnú v splátkach vo výške 500 eur splatnú najneskôr do 31.05.2011. V deň uzavretia kúpnej zmluvy žalovaný ako predávajúci odovzdal auto žalobcovi ako kupujúcemu a žalobca ho prevzal a užíval. Žalobca odovzdal žalovanému sumu 170 eur na zaplatenie poistenia na povinné zmluvné poistenie motorového vozidla na rok 2011 (výdavkový doklad č.4/2011), kúpil diaľničnú známku na rok 2011 v sume 50 eur a kúpil zimné pneumatiky v sume 125 eur. Žalobca nezaplatil žalovanému celú kúpnu cenu auta a žalovaný zobral žalobcovi auto v noci z 3.4.2011 a 4.4.2011. Zo strany žalobcu ani žalovaného nebol vykonaný žiadny právny úkon na ukončenie predmetného zmluvného vzťahu. Uvedené skutkové tvrdenia boli v konaní nesporné a tieto potvrdil aj sám žalovaný pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 23.1.2013.

63. V konaní bol sporným dátum uzavretia kúpnej zmluvy, ktorý bol zároveň aj dátumom odovzdania predmetu kúpy a zaplatenia prvej splátky kúpnej ceny. Žalobca tvrdil, že kúpna zmluva bola uzavretá 29.7.2010 v kancelárii prevádzkarne žalovaného na M. XX. Žalovaný tvrdil, že kúpna zmluva bola uzavretá v septembri 2010. Výpoveď svedka L. D., podľa ktorého kúpna zmluva bola uzavretá niekedy v auguste, nepotvrdila tvrdenia ani žalobcu ani žalovaného. Svedok I.. A. Z. si nepamätal ani dátum, ani mesiac, ani ročné obdobie ani rok uzavretia kúpnej zmluvy. Z výpovede svedka U.. D. D. bolo preukázané, že tento od augusta 2010 chodieval so žalobcom na chatu na predmetnom osobnom motorovom vozidle, ktoré podľa neho žalobca kúpil od žalovaného v lete 2010. Uvedený svedok potvrdil aj v čestnom vyhlásení zo dňa 21.03.2013 na č.l. 47 a uvedenú skutočnosť potvrdil v čestnom vyhlásení na č.l. 63 aj K. E. a A. I., ktorí dňa 30.07.2010 pomáhali žalobcovi roztláčať predmetné motorové vozidlo, ktoré nemohlo naštartovať. Z potvrdenia Mestskej polície A. J. zo dňa 04.02.2013 mal súd preukázané, že žalobca zaplatil blokovú pokutu 10 eur za priestupok spáchaný dňa 23.08.2010 o 9:19 hod. v J. predmetným osobným motorovým vozidlom. Uvedené potvrdenie Mestskej polície jednoznačne vyvracia tvrdenie žalovaného, že kúpna zmluva bola uzavretá v septembri 2010 a spolu s uvedenými čestnými vyhláseniami bez pochyby preukazujú, že kúpna zmluva bola uzavretá dňa 29.07.2010, kedy žalobca prevzal predmetné osobné motorové vozidlo a toto od uvedeného dňa užíval.

64. V konaní bola spornou aj výška kúpnej ceny. Žalobca tvrdil, že kúpna cena predmetného vozidla bola 3.000 eur a že zmluvné strany sa dohodli, že kúpna cena bude zaplatená v splátkach minimálne vo výške 500 eur s tým, že celá kúpna cena mala byť zaplatená do 31.05.2011. Žalovaný tvrdil, že kúpna cena bola 5.000 eur a že sa so žalobcom dohodli, že kúpna cena bude zaplatená v pravidelných mesačných splátkach vo výške 500 eur s tým, že celá kúpna cena mala byť zaplatená do 31.05.2011. Svedok L. D. pri výsluchu uviedol, že v deň uzavretia kúpnej zmluvy pracoval vonku, prišiel k autu a počul, ako sa účastníci dohadovali o kúpnej cene a aj o tom, ako má byť splácaná. Počul, že kúpna

cena bola 5.000 eur na splátky po 500 eur. Výpoveď svedka je však v rozpore s tvrdeniami oboch strán sporu, ktoré zhodne tvrdili, že podmienky zmluvy si dohodli v kancelárii žalovaného a aj s tvrdením žalovaného (na pojednávaní dňa 22.03.2013), že L. D. pri uzatváraní zmluvy nebol. Svedok sa až následne spýtal žalovaného, za akých podmienok sa auto predáva, na čo mu žalovaný uviedol, že sa 5.000 eur v splátkach po 500 eur. Sám žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že tento svedok pri uzatváraní zmluvy nebol, obsah zmluvy vie potvrdiť len z podania žalovaného, preto z výsluchu tohto svedka nebola preukázaná výška kúpnej ceny ani podmienky jej splatenia. Rovnako tak z výsluchu svedka U.. D. D. nebola preukázaná výška kúpnej ceny, keď tento vypovedal, že výšku kúpnej ceny mu spomínal žalobca. Z výsluchu svedka I.. A. Z. vyplýva, že svedok počul, že účastníci sa dohodli na kúpnej cene 5.000 eur a splátkach 500 eur mesačne, čo svedka zaujalo, bolo to v kancelárii žalovaného, kde svedok pracuje, bol prítomný pri časti ich rozhovoru, lebo kancelária je prechodná medzi obchodom a garážou a svedok prechádzal cez kanceláriu. Z výsluchu svedka I.. A. Z. mal súd preukázané, že zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene 5.000 eur, ktorú cenu mal žalobca zaplatiť žalovanému v pravidelných mesačných splátkach po 500 eur, čo je zároveň v súlade s preukázanou dobou trvania zmluvy, nakoľko od dátumu uzavretia zmluvy (29.07.2010) do dátumu konečnej splatnosti (31.5.2011) bolo 10 mesiacov a pri výške mesačnej splátky 500 eur bola kúpna cena vo výške 5.000 eur.

65. V konaní bola ďalej spornou výška zaplatenej kúpnej ceny žalovaným. Žalobca tvrdil, že na kúpnu cenu zaplatil 2.500 eur a predložil výdavkové pokladničné doklady. Z výdavkových pokladničných dokladov na č.l. 7 a 8 vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému dňa 29.09.2010 sumu 500 eur, dňa 08.11.2010 sumu 500 eur, dňa 15.01.2011 sumu 500 eur a podľa pokladničného dokladu č. 1 bez uvedenia dátumu zaplatil sumu 1.000 eur. Zaplatenie kúpnej ceny vo výške 2.500 eur potvrdil právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 09.11.2012 keď uviedol, že žalobca zaplatil v septembri sumu 500 eur, v októbri nezaplatil žiadnu splátku, v novembri 2010 žalobca zaplatil sumu 500 eur, 1.000 eur bolo zaplatených ešte v septembri pri uzavretí zmluvy a v januári bola zaplatená posledná splátka 500 eur. Žalovaný neskôr poprel, že podpis na výdavkovom pokladničnom doklade z 8.11.2010 je jeho a že uvedenú splátku prijal. Súd preto pribral do konania znalkyňu z odboru písomznalctvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) A.. A. Y. za účelom určenia, či podpis príjemcu na listine - výdavkovom pokladničnom doklade č. 3 zo dňa 8.11.2010 vystavený žalobcom, je pravým podpisom žalovaného. Zo znaleckého posudku znalkyne A.. A. Y. č. 17/2014 vyplynulo, že sporný podpis je autentickým písarským prejavom, bez akýchkoľvek znakov použitia niektorej metódy technického, mechanického falšovania podpisov. Vo vzorke porovnávacích podpisov sa nevyskytovala žiadna ukážka podpisu žalovaného, ktorá by so sporným podpisom vykazovala absolútne znaky a žalovaný je s vysokou mierou pravdepodobnosti pisateľom sporného podpisu na výdavkovom pokladničnom doklade č. 3 zo dňa 08.11.2010. Zo stanoviska znalkyne A.. A. Y. č. 22/2015 vyplynulo, že znalkyňa žiadne znaky, na základe ktorých by mohla sporný podpis hodnotiť ako napodobnený, nezistila a na záveroch znaleckého posudku č. 17/2014 trvá. Zo znaleckého posudku znalkyne A.. A. Y. č. 17/2014, stanoviska znalkyne č. 22/2015 ako aj vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 09.11.2012 mal súd preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu dňa 08.11.2010 splátku vo výške 500 eur a uvedené potvrdil na výdavkovom pokladničnom doklade svojim podpisom, z čoho vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému časť kúpnej ceny spolu v sume 2.500 eur.

66. Žalovaný v konaní tvrdil, že k prevodu vlastníckeho práva k autu zo žalovaného na žalobcu malo dôjsť po úhrade poslednej splátky kúpnej ceny, v opačnom prípade sa bude mať za to, že auto bolo predmetom zmluvy o požičaní auta. Žalobca uvedené skutkové tvrdenie poprel a uviedol, že on bol v tom, že vlastníkom vozidla sa stal už pri jeho prevzatí, nebral to tak, že má auto požičané, len akceptoval to, že prepis auta na dopravnom inšpektoráte sa uskutoční po zaplatení poslednej splátky. O tom, že auto považoval za svoje svedčí aj to, že žalobca v pneuservise dal vymeniť letné pneumatiky za zimné na svoje náklady, zaplatil diaľničnú známku na rok 2011 a zaplatil poistné na rok 2011. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia predložil požičiavacu zmluvu č. 12/2010 (č.l. 58), z ktorej však tvrdenie žalovaného preukázané nebolo, nakoľko túto uzavrela iná osoba (užívateľ D. Z., G. XX, r.č. XXXXXX/XXXX) a samotná skutočnosť, že do doby uzavretia kúpnej zmluvy auto bolo predmetom autopožičovne, tiež nie je dôkazom takéhoto zmluvného dojednaní. Uvedenú dohodu nepotvrdili pri svojom výsluchu ani svedkovia L. D., ktorý ako bolo vyššie uvedené pri dojednávaní podmienok zmluvy nebol a ani I.. A. Z., ktorý si okrem kúpnej ceny a výšky splátok iné dojednanie nepamätal, preto súd tvrdenie žalovaného nepovažoval za preukázané a žalobca sa stal vlastníkom osobného motorového vozidla už pri jeho prevzatí.

67. Žalovaný ďalej tvrdil, že so žalobcom sa dohodli, že v prípade riadneho nesplácania kúpnej ceny žalovaný auto žalobcovi zoberie a že auto bolo predmetom zmluvy o požičaní auta. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný síce uviedol, že o tomto postupe bol žalobca pre prípad neplnenia vopred len upozornený, právny zástupca žalovaného na prvom pojednávaní rovnako tvrdil, že žalobca bol ústne poučený žalovaným, že v prípade nesplácania mu žalovaný auto odíme, následne však túto argumentáciu zmenil. Žalobca to poprel a uviedol, že takáto dohoda by neprichádzala do úvahy. Žalovaný pri svojom výsluchu vypovedal, že pri preberaní auta bola ústna dohoda, že pokiaľ nebude žalobca auto splácať, žalovaný mu ho zoberie. Svedok L. D. síce pri výsluchu potvrdil, že počul, ako žalovaný povedal žalobcovi, že keď nebude auto splácať, tak mu ho zoberie. Z uvedenej výpovede však vyplýva len to, že žalovaný žalobcu upozornil, nie uzavretie dvojstrannej dohody. Vzhľadom na to, že žalobca tvrdenie žalovaného poprel a žalovaný svoje tvrdenie žiadnym dôkazom nepreukázal, súd nepovažoval uvedené dojednanie za preukázané.

68. V konaní bolo nesporné, že žalobca zakúpil zimné pneumatiky na auto v sume 125 eur, sporné však bolo, že v čase odobratia auta dňa 3.4.2011 až 4.4.2011 boli tieto zimné pneumatiky na aute. Žalovaný potvrdil, že žalobca kúpil zimné pneumatiky na auto a tieto dal vymeniť, avšak poprel, v čase odobratia bola na aute. Svedok U. D. D. pri svojom výsluchu potvrdil tvrdenia žalobcu, že na aute boli zimné pneumatiky, auto nebolo ešte prezuté, svedok to vedel povedať jednoznačne, preto aj vzhľadom na dátum odobratia súd považoval za preukázané, že v deň odobratia auta boli na aute zimné pneumatiky.

69. Žalovaný výslovne pri svojom výsluchu potvrdil, že žalobca si zaplatil poisťku a zaplatil aj diaľničnú známku, preto súd uvedené skutkové tvrdenia považoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP za nesporné a tieto žalovaný nerozporoval ani po poučení podľa § 154 CSP, poprel ich až v odvolaní proti rozsudku, teda neuplatnil ich včas, nakoľko ich mohol predložiť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, preto súd na popretie tohto skutkového tvrdenia neprihliadal.

70. Nadobudnutie vlastníckeho práva k hnuiteľným veciam ustanovuje Občiansky zákonník v ustanovení § 133. Týmto je odovzdanie veci prevádzateľom a jej prevzatie nadobúdateľom. Podstatou teda spočíva v odovzdaní a prevzatí držby nad vecou. Okrem toho sa vlastníctvo pri prevode hnuiteľných vecí nadobúda aj zákonom ustanoveným alebo zmluvne dohodnutým spôsobom.

71. Dohoda o výhrade vlastníctva (pactum reservati dominii) je dohoda medzi predávajúcim a kupujúcim, ktorá modifikuje všeobecné pravidlo o okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva k hnuiteľnej veci podľa § 133 OZ <. ktorým je okamih odovzdania hnuiteľnej veci (traditio). Dohoda o výhrade vlastníctva spôsobuje, že vlastnícke právo k hnuiteľnej veci prechádza na kupujúceho až po zaplatení celej kúpnej ceny, a to bez ohľadu na dobu odovzdania veci. Vlastníkom veci tak zostáva predávajúci až do celkového zaplatenia kúpnej ceny kupujúcim, a to bez ohľadu na to, či predávanú vec už predtým odovzdal kupujúcemu. Písomná forma výhrady vlastníctva sa vyžaduje vždy bez ohľadu na to, či samotná kúpna zmluva má písomnú formu, alebo ju nemá. Števec, M., a kol. Občiansky zákonník II. § 451-880. Komentár. Praha: C.H.Beck. s. 2258

72. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba bola čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzavreli ústnou formou kúpnu zmluvu podľa § 588 ods. 1 Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo za kúpnu cenu 5.000 eur splatnú v mesačných splátkach vo výške 500 eur splatnú do 31.05.2011. Predmet kúpy žalobca prevzal od žalovaného pri uzavretí kúpnej zmluvy, čím v zmysle § 133 Občianskeho zákonníka nadobudol žalobca vlastnícke právo k predmetu kúpy a to bez ohľadu na to, že zmena vlastníka v evidencii vozidiel nebola vykonaná, nakoľko táto má len evidenčný charakter. Žalovaný nepreukázal, že si zmluvné strany dohodli aj výhradu vlastníctva v zmysle § 601 Občianskeho zákonníka a aj v prípade, ak by túto dohodu uzavreli, bola by pre nedostatok zákonom stanovenej písomnej formy v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka neplatná. Žalovaný odcudzil osobné motorové vozidlo vo vlastníctve žalobcu a toto následne predal. Žalobca následne zaplatil žalobcovi v splátkach časť kúpnej ceny v sume 2.500 eur, zaplatil povinné zmluvné poistenie na rok 2011 v sume 170 eur, zaplatil diaľničnú známku v sume 50 eur na rok 2011 a zakúpil zimné pneumatiky na auto v sume 125 eur. Žalovaný zobral žalobcovi auto v noci z 3.4.2011 a 4.4.2011, následne ho predal.

73. Rovnako súd síce považoval za nepreukázané dojednanie, že v prípade nezaplatenia celej kúpnej ceny žalobcom je žalovaný oprávnený vozidlo žalobcovi odobrať s tým, že auto bolo predmetom zmluvy

o požičaní auta, avšak pre úplnosť súd dodáva, že za absolútne neplatnú by súd považoval kúpnu zmluvu aj v časti dojednania tejto výhrady a to z dôvodu nedodržania písomnej formy v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka, nakoľko podľa § 610 Občianskeho zákonníka iné vedľajšie dojednania majúce povahu výhrad a podmienok pripúšťajúcich zánik právneho vzťahu založeného kúpnu zmluvou môže účastníci dohodnúť len písomnou zmluvou.

74. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobcom uplatneného nároku, súd uvádza, že hoci sa žalobca domáhal zaplataenia žalovanej sumy titulom bezdôvodného obohatenia, súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou nároku stranou sporu, pričom podľa názoru súdu nebola naplnená ani jedna skutková podstata bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto žalobca nie je oprávnený sa domáhať vrátenia zaplatenej časti kúpnej ceny ale nároku na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

75. Na vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje naplnenie nasledovných predpokladov: 1. porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, 4. zavinenie. Všetky štyri predpoklady vzniku zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Za protiprávne konanie je označované konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, teda konanie, ktoré porušuje hmotnoprávne vzťahy. Vo všeobecnosti sa za škodu považuje majetková ujma, ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Za túto sa považuje nielen skutočná škoda, ale aj to, čo poškodenému v dôsledku škodnej udalosti ušlo. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Skutočná škoda predstavuje náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli vynaložené navyše v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti. Ide v podstate o vyjadrenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na veci (R 55/1971). Vyžaduje sa príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a škodou. Otázka príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou. Všeobecná zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti za predpokladané zavinenie, to znamená, že poškodený musí preukázať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška sú v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Škodca musí preukázať, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie vinu. Vo vzťahu k zavineniu teda platí vyvrátiteľná domnienka s tým, že dôkazné bremeno povinnosti preukázať, že škodu nezavinil, zaťažuje žalobcu.

76. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si v noci z 03.04.2011 na 04.04.2011 zobral osobné motorové vozidlo vo vlastníctve žalobcu, teda si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čím sa dopustil protiprávneho konania a to trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. V dôsledku tohto protiprávneho úkonu vznikla žalobcovi škoda na jeho majetku, ktorá spočívala v zmenšení majetku žalobcu, z ktorého dispozície bolo auto odňaté žalovaným. Ak by žalovaný auto žalobcovi neodňal, nevznikla by žalobcovi škoda na jeho majetku. Žalobca teda preukázal aj vznik škody, aj príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody na majetku žalobcu a aj zavinenie žalovaného, pričom žalovaný nepreukázal, že škodu nezavinil.

77. Spornou bola výška škody, keď žalobca za škodu považoval zaplatenú kúpnu cenu auta v sume 2.500 eur, zaplatenú kúpnu cenu zimných pneumatík v sume 125 eur, kúpnu cenu diaľničnej známky na rok 2011 v sume 50 eur a poistné na povinné zmluvné poistenie na rok 2011 v sume 170 eur, čo žalovaný popieral s tým, že škoda by mala predstavovať hodnotu odcudzenej veci.

78. Dôkazné bremeno nielen ohľadom vzniku škody a aj ohľadom jej výšky znáša poškodený.

79. Pri škode spôsobenej na starších použitých a čiastočne už opotrebovaných veciach, postupujú súdy správne, keď zisťujú všeobecnú cenu, ktorú mali tieto veci v čase poškodenia, a keď sa neuspokojujú s účtovnou hodnotou, v akej boli predmety vedené podľa inventarizačných predpisov (R 27/77) . Osobitným ustanovením aplikovateľným v prípadoch škody spôsobenej na veci upravujúcim spôsob určenia výšky takejto škody je však ustanovenie § 443 Občianskeho zákonníka, ktoré v záujme reparačnej funkcie zodpovednosti za škodu zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sa pri určení výšky škody na veciach zásadne vychádza z ceny veci v čase poškodenia, a nie z ceny v čase nadobudnutia veci (poškodeným). (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27).

80. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

81. Súd poukazuje na skutočnosť, že pre posúdenie nároku žalobcu na náhradu škody nebolo podstatné vyriešenie otázky, kedy bola uzavretá kúpna zmluva, v akej výške bola dohodnutá kúpna cena a akú časť kúpnej ceny žalobca zaplatil.

82. Žalobca síce preukázal existenciu škody, nepreukázal však výšku škody, ktorú mu žalovaný spôsobil odcudzením osobného motorového vozidla. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda. V prípade motorového vozidla je skutočnú škodu možno zistiť len porovnaním s inými motorovými vozidlami (ktoré majú rovnaké technické parametre) na trhu v danom mieste a čase, čiže trhovú hodnotu motorového vozidla. Skutočná škoda predstavuje všeobecnú cenu, ktorú mali veci v čase vzniku škody, teda cenu, za ktorú by bolo možné obstarat' obdobné osobné motorové vozidlo a to vrátane pneumatík (obdobná značka vozidla a pneumatík, rok výroby, počet najazdených kilometrov, šírka dezénu pneumatík, ...). Žalobca by mohol byť odškodnený len sumou zodpovedajúcou reprodukčnej obstarávacej cene jeho motorového vozidla. Na posúdenie všeobecnej ceny osobného motorového vozidla (vrátane pneumatík) ku dňu 4.4.2011 boli potrebné odborné znalosti. Žalovaný výšku spôsobenej škody účinne poprel a žalobca na preukázanie skutočnej škody neoznačil ani nepredložil žiadny dôkaz a to aj napriek konštatovaniu súdu, že toto skutkové tvrdenie je v konaní sporné, preto súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal výšku skutočnej škody ku dňu 4.4.2011, keď touto nie je kúpna cena osobného motorového vozidla (resp. jej časť, ktorú už žalobca zaplatil v splátkach v sume 2.500 eur) a rovnako ňou nie je ani kúpna cena pneumatík v sume 125 eur, keď uvedené veci žalobca niekoľko mesiacov užíval, preto ich hodnota ku dňu 4.4.2011 už len z dôvodu amortizácie nemôže byť totožná s kúpnou cenou. V prejednávanej veci pritom nebolo možné postupovať v zmysle § 264 ods. 1 a 2 CSP, a síce určiť hodnotu nároku odhadom, keďže súd k tomu nemá odborné znalosti a zároveň nič nebránilo zisťovať výšku škody odborným vyjadrením (znaleckým posudkom). Preto súd žalobu pre nepreukázanie výšky vzniknutej škody v tejto časti zamietol.

83. Žalobca žiadal priznať aj náhradu škody za diaľničnú známku v sume 50 eur. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný spolu s osobným motorovým vozidlom odcudzil žalobcovi aj diaľničnú známku na rok 2011, keď zakúpenie diaľničnej známky žalobcom potvrdil aj žalovaný pri svojom výsluchu a uvedené mal súd preukázané aj z kontrolného kupónu na č.l. 23. Uvedeným protiprávnym konaním žalovaný spôsobil žalobcovi škodu na jeho majetku, keď diaľničnú známku od 4.4.2011 žalobca nemohol užívať. Žalobca zakúpil diaľničnú známku za 50 eur a jej platnosť bola na celý rok 2011. Žalobca diaľničnú známku užíval do 3.4.2011, preto skutočná hodnota diaľničnej známky ku dňu vzniku škody, t.j. na obdobie od 4.4.2011 do 31.12.2011 (272 dní), bola 38,08 eur (50 eur: 365 dní x 272 dní), o ktorú hodnotu sa zmenšil majetok žalobcu. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu škody za diaľničnú známku vo výške 38,08 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Nakoľko žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie istiny v uvedenej (zamietajúcej) časti, bolo potrebné zamietnuť žalobu aj v časti prislúchajúceho úroku z omeškania, keďže žalovaný sa plnením tejto sumy do omeškania dostať nemohol.

84. Žalobca žiadal priznať aj náhradu škody za zaplatené poistné na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré zaplatil na celý rok 2011 v sume 170 eur, zaplatenie ktorej potvrdil aj žalovaný pri svojom výsluchu a uvedené mal súd preukázané aj z výdavkového dokladu 4/2011. Uvedeným protiprávnym konaním žalovaný spôsobil žalobcovi škodu na jeho majetku, keď poistenie nemohol žalobca od 4.4.2011 využívať. Žalobca zaplatil poistné vo výške 170 eur na celý rok 2011, využíval ho do 3.4.2011, preto jeho skutočná hodnota ku dňa 4.4.2011 bola 127,84 eur (170 eur: 365 dní x 272 dní /od 4.4.2011 do 31.12.2011/), ktorú sumu by musel žalobca vynaložiť na obstaranie obdobného poistenia na zvyšnú časť poistného obdobia. Preto žalobcovi odcudzením motorového vozidla so zaplateným poistením vznikla škoda vo výške 127,84 eur.

Vzhľadom na uvedené súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu škody za poistné vo výške 127,84 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Nakoľko žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie istiny v uvedenej (zamietajúcej) časti, bolo potrebné zamietnuť žalobu aj v časti prislúchajúceho úroku z omeškania, keďže žalovaný sa plnením tejto sumy do omeškania dostať nemohol.

85. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že opätovne poukazuje na námietku premlčania vo vzťahu k prvej splátke. K tomuto súd uvádza, že žalovaný nikdy predtým počas konania námietku premlčania nevzniesol, preto na námietku premlčania ako prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený včas, keďže ho žalovaný mohol predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, súd v zmysle § 153 ods. 1 CSP neprihliadol.

86. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

87. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

88. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu vzniku omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

89. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania, ktorý súd žalobcovi priznal vo výške 8,75 % ročne z priznanej sumy 165,92 eur od 14.10.2012 do zaplatenia a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal, kedy bola žalovanému doručená výzva na splnenie dlhu, žaloba s prílohami bola žalovanému doručená dňa 12.10.2012, žalovaný dlžnú sumu nasledujúci deň nezaplatil, preto sa žalovaný dostal do omeškania až dňa 14.10.2012. Súd mal preukázanú výšku úrokovej sadzby ku dňu omeškania 14.10.2012, ktorá bola vo výške 0,75 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk, t. j. 0,75 % + 8 bodov spolu výška 8,75 % ročne. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd žalobu ako ne dôvodnú zamietol.

90. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

91. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

92. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

93. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

94. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca zavinil zastavenie konania v časti vo výške 195 eur, nakoľko svoju žalobu v tejto časti zobral späť a žiadal konanie zastaviť, pričom zo sumy 3.045 eur s príslušenstvom bola žalobcovi priznaná suma 165,92 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 5 % a hrubý úspech žalovaného 95 %, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 90 % (95 % - 5 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 90 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

95. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

96. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

97. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

98. O nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré vznikli súdu zaplatením znalečného znalkyni zo štátnych prostriedkov vo výške 968,78 eur (722,03 eur + 246,75 eur) rozhodol súd podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci tak, že štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95 % a voči žalovanému má štát nárok na náhradu trov konania v rozsahu 5 %, o výške ktorej súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. V období od 27.03.2020 do 30.04.2020 lehoty na podanie odvolania/sťažnosti neplynú (§ 2 ods. 1 v spojení s § 1 písm. a) zák.č. 62/2020 Z.z.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.